

Urbanistinė SEMC koncepcija

Urbanistinė SEMC koncepcija įkvėpta miesto daugiasluksniškumo suvokimo, įvertinant ir atspindint tiek įvairius Panevėžio urbanistinės raidos fizinės išraiškos etapus, tiek juos inspiravusius ar lydėjusius socialinius ir kultūrinius procesus. Pasirinktas požiūris, artimas UNESCO pateiktai Historic Urban Landscape (HUL) prieigai, akcentuojančiai gamtos ir kultūros, materialių ir nematerialių, tarptautinių ir vietinių verčių ir elementų buvimą ir persipynimą, sluoksniavimąsi kiekviename mieste ir jų reikšmę *genius loci*.

Projektuojama teritorija yra centrinėje Panevėžio dalyje, tarp istorinių gatvių trasų. Aplinkinis užstatymas atspindi pastarųjų dviejų šimtmečių miesto transformacijas - senuosius kaimiško užstatymo tipo medinius pastatus, mūrinius miesto centro gyvenamuosius namus ir visuomeninius bei pramoninius pastatus (įskaitant seniausią mieste archyvo pastatą ir šiuo metu atgaivinamą konservų fabriką) bei XX a. II p. įterptus laisvo planavimo tipinių daugiabučių blokus, komercinės paskirties statinius ir patį kino teatrą. Istoriniai duomenys patvirtina, kad projektuojamos teritorijos vietoje iki Antrojo pasaulinio karo buvo keturi sklypai, o perimetrinis užstatymas būsimą SEMC vietoje niekada nebuvo iki galo

susiformavęs – senasis, ikikarinis kino teatro pastatas buvo atitrauktas gilyn į kvartalą ir nuo gatvės atskirtas želdinių juostos, suskaidytos medinėmis ažūrinėmis tvoromis.

Projekte siekiama atspindėti istorinės urbanistinės raidos etapus ir savitą vietos dvasią – projektuojamas objektas atitrauktas nuo Respublikos gatvės, tokiu būdu paliekant galimybę šią sklypo dalį užstatyti ateityje, pabaigiant formuoti perimetrinį užstatymą arba palikti apželdintą, kaip viešąją erdvę, būdingą prieškarinei ir sovietinio etapo vietos situacijai. SEMC pastato tūrio artikuliacija ir fasadų skaidymo logika seka ir prieškarinį smulkaus mastelio ir mažesnio aukščio užstatymą, ir kartu pripažįsta sovietinio laikmečio pastatų, jau tapusių vietos savasties dalimi, kaimynystę. Kuriamas pastatas reaguoja į gretimų viešųjų erdvių dinamiką ir tūrinę išraišką/miestovaizdžio siluetą: didelio/mažo santykis projekte kyla iš vietinės urbanistinės logikos – miesto charakteris replikuojamas per didelio ir mažo vyraujančią kontrastą. Išskirtinai atsižvelgiama į kultūros paveldo objektą Kranto g. 21 – jautriai taikant seno ir naujo dermės principą SEMC tūris tik minimaliai (1 metru) didinamas į objekto pusę, paliekant pagarbų atstumą. Nepabloginama ir pastato Kranto g. 19 situacija - pateikimas į sklypą bei pastato insoliacija. Vertinant praeitį, projektu visgi orientuojamasi į ateitį ir miesto vystymąsi – SEMC pastatas reprezentuoja šiuolaikinę kokybišką architektūrą ir „stasiškumą“, išsiskiria miesto audinyje, tačiau jo neužgožia. Siekis – aiški, tačiau subtili naujo ir seno skirtis.

Stasio Eidrigevičiaus Menų Centras projektuojamas kaip tąsa egzistuojančių ir kuriamų Panevėžio viešųjų funkcijų tinklui. Siūloma pagrindinį pėsčiųjų srautą iš centro (Laisvės aikštės) nukreipti fiziškai artimiausia Kranto gatve, pasižyminčia kameriniu masteliu ir talpinančia kitas esamas ar naujai kuriamas funkcijas bei lankytinus objektus: istorinį „Panevėžio konservų fabriką“, įtrauktą į Kultūros vertybių registrą, kuris po konversijos virst daugiafunkciu kompleksu su konferencijų salėmis, galerija, kavinėmis, restoranu ir viešbučiu, miestiečių mėgstamą Nevėžio Senvagės parką ir seniausią Panevėžio pastatą, taip pat į Kultūros vertybių registrą įrašytą Upytės pavieta ir pilies teismo archyvą. Tokia kultūros paskirties objektų koncentracija sustiprins vietos patrauklumą potencialiam lankytojui, be to, projektuojama SEMC teritorija taps ne tik traukos centru pati savaime, bet ir jungtimi tarp istorinių, miesto urbanistinėje ir kultūrinėje struktūroje svarbių Respublikos ir Kranto gatvių, o tuo pačiu ir kity viešųjų erdvių. Pietinėje pastato pusėje šias gatves sujungia pėsčiųjų alėja, o Šiaurėje – Topolių alėja, esama jungtis, kurios semantiką siūloma atkurti ją apsodinant topoliais (tuopomis). Jų eilė nusidriekia ir per parkingą, kur pasiekia Respublikos gatvę.

Aplink pastatą kuriama įvairių tipų landšafto erdvė, pakeisianti ne itin jaukią esamą kietą aikštę. Planuojama, kad šiltuoju metų laiku ji trauks ne tik meno entuziastus, bet ir šviežio oro mėgėjus. Kranto gatvės pusėje kuriama miestiška viešoji erdvė – čia formuojama kamerinė aikštė, papildanti Panevėžio bendruomenių rūmų, Lėlių vežimo teatro ir Konservų fabriko kultūrinę arteriją aiškiai suformuota viešąja erdve. Iš čia numatytas ir pagrindinis įėjimas, kuris akcentuojamas antrojo etapo kontrastingos spalvos tūriu, taip pat projektuojama skaidri fasado dalis, pro kurią matysis psichologiškai kviečiantis užėiti vidinis kiemas. Sklandžią orientaciją sklype ir pėsčiųjų srautų jungtis su kitais kvartalais užtikrins logiškas ir kryptingas takų tinklas.

Vientisos dangos, pereinančios iš eksterjero į interjerą ir pastato vidinį kiemą sukurs vientisumo jospūdį ir užtikrins sklandų perėjimą tarp lauko ir vidaus erdvių, kur vidinis kiemas taps naujos kokybės kraštovaizdžio ir architektūrinė erdvė Panevėžio mieste, ypač tinkama renginiams organizuoti šaltuoju metų laiku. Respublikos gatvės pusėje kuriama žalia viešoji erdvė su automobilių stovėjimo aikštele šiaurinėje sklypo dalyje. B. Vyšniausko skulptūra Pramonė (Mergaitė) išsaugoma, šiek tiek koreguojant jos pastatymo vietą. Kuriamas atviros – rekreacinės, ir uždaros – parkingo erdvės, parenkant vietinių rūšių lengvos lajos plačialapių ir spygliuočių paletę. Čia erdves vizualiai riboja jaunų tankiai ant nedidelės kalvelės susodintų medelių juosta. Vengiant vizualinės taršos, pasirinkta projektuoti požeminę automobilių stovėjimo aikštelę. Pagal galiojančius STR reikalavimus numatoma 98 vietų su 4 ŽN vietomis automobilių stovėjimo aikštelė (siūloma įrengti ir elektromobilių krovimo vietą), į kurią įvažiuojama iš Topolių alėjos, išvažiuojama į Respublikos gatvę. Visgi pasiekiamumo prioritetas teikiamas

pėstiesiems ir darnaus judumo priemonėmis atvykstantiems lankytojams – teritorija iš visų pusių lengvai pasiekama pėsčiomis ir dviračiais, gali būti jungiama į esamą ir planuojamą miesto dviračių takų tinklą. Pastato pietinėje pusėje, po stogu, t.y. apsaugotoje nuo kritulių vietoje, projektuojami dviračių stovai, čia ateityje galėtų atsirasti ir miesto dviračių dalinimosi paslaugos nuomos punktas.

Architektūrinė SEMC koncepcija

Architektūros koncepcija gimsta iš senojo „Garso“ tūrio prisijaukinimo proceso: senasis tūris išrengiamas iki savo struktūros, sukarponomas ir perdėliojamas. Senojo „Garso“ periodo architektūros artefaktai eksponuojami naujose pastato erdvėse. Siūloma architektūrinė koncepcija, tęsdama daugiasluoksniškumo idėją, nekopijuoja ir tiesiogiai neatkuria urbanistinių ir architektūrinių struktūrų, meninių bruožų ar medžiagų, tačiau koduoja daugiasluoksnišką miesto ir konkrečios statybos vietos istoriją pastate, taip sudarydama galimybę būsimam lankytojui atrasti ir „perskaityti“ objektą.

Esamo kino teatro erdvė tarsi išverčiama - ji paverčiama vidiniu dengtu kiemu aplink kurį, t.y. esamo pastato perimetro išorėje dėstoma SEMC programa. Tokiu būdu ne tik žaidžiama erdvių ir istorijos etapų prasmėmis, tačiau ir praktiškai organizuojama SEMC erdvė ir funkcinė logika: sukuriamas erdvus vidinis kiemas renginiams aplink kurį ratu vyksta lankytojų judėjimas ir dėstomos SEMC reikalingos funkcijos. Paliekant esamo pastato vidinį tūrį ir statant aplink yra praplečiama vieša infrastruktūra.

Esamo kino teatro pastato perimetrinių sienų, kurių aukštis apie 17 m, siluetas išlaikomas nepakeistas, demontuojamas gelžbetoninis denginys, esamos santvaros restauruojamos ir panaudojamos lengvų, šviesą praleidžiančių konstrukcijų denginiui. Naujas rėmas „apglėbia ir laiko“ esamo pastato fasadą ir tokiu būdu sudaro galimybę jį laisvai modeliuoti. Naujai kuriamo SEMC tūrio aukštis mažesnis – apie 14m. Pastatas veikia dviem masteliais: mažos erdvės kuriamos tokioje/neapibrėžtų ribų sovietinėje struktūroje. Naujai kuriamo fasado fragmentai (meninių formų žymekliai) iškyla iki 20 m aukščio ir yra vizualiai matomi nuo Senvagės parko t.y. veikia kaip pastato ženklas ir paties menininko kūrybos simbolis.

Fasadų apdailos medžiagos parinktos tokios, kad būtų ir tradicinės, ir kartu neimituotų istorinių stilių bei atspindėtų tam tikrą semantinę idėją. Nuo esamų kino teatro pagrindinio tūrio fasadų nuvalomas tinkas, eksponuojamas mūras, ant esamo kino teatro laiptinės bokšto išlaikomas ir remontuojamas struktūrinis tinkas. Pirmojo etapo fasadams parinktas įvairių apdailos medžiagų derinys - naudojamos fasadinės stiklo sistemos, falcinė cinko danga, dažytas plienas, glazūruotos keraminės plytelės. Pagrindinis fasado išorinis sluoksnis numatomas iš falcinės cinko dangos, kuri veiktų tarsi aliuzija į menininko kūrybą, popieriaus pagrindas, kuriame komponuojamos figūratyvinės angos ir linijinė grafika, kurią suteiks specialiai parinkta skardos („popieriaus“) lapų klojimo orientacija ir siūlės. Fasado grafinę išraišką (linijinę grafiką) ir akcentus siūloma išbaigti bendradarbiaujant su centro patronu Stasiu Eidrigevičiumi.

Antrojo statybos etapo fasadų apdailai siūloma parinkti dažytą plieną ir (vyraujanti medžiaga) glazūruotas keramines plyteles. Keramika – tai medžiaga tiesiogiai susijusi su Panevėžio miesto potencialu ir galimybe gaminti ir tiekti šią medžiagą vietoje, t.y. stimuliuoti miesto kūrybinius ir ekonominius resursus. Vieną iš keraminių sienų siūloma paversti Stasio Eidrigevičiaus pageidauta mozaikos siena – taip ji būtų matoma ne tik SEMC lankytojams, bet ir praeiviams ir ne tik sustiprintų centro „stasiškumą“, bet ir veiktų kaip meno populiarinimo, domėjimosi skatinimo veiksnys.

SEMC vidaus erdvių koncepcija

SEMC vidaus erdvių koncepcija „sukasi“ aplink buvusią kino teatro salės erdvę, kuri transformuojama į vidinį dengtą kiemelį. Šis kiemelis jungiasi prie pastatą supančių viešųjų erdvių simbiotinio tinklo. Išlaikant pastato struktūrai būdingą medžiagiškumą, kiemelyje kuriama multifunkcinė erdvė. Ji gali būti naudojama ir nekomercinio kino peržiūroms, ir vaikų meno programoms, ir meno instaliacijoms. Be to, vidinis kiemas pratęsia kavinės funkcinę erdvę, pasiūlydamas gamtos/

buvimo lauke jausmą visais metų laikais. Įspūdžiui išgryninti ir įtvirtinti sodinamos grindinį toleruojančios medžių rūšys, pasižyminčios bešakiais kamienais žmonių judėjimo aukštyje.

Naujos erdvės „apauginamos“ aplink vidinį kiemėlį. Pirmajame aukšte projektuojamos kūrybinės zonos, kavinė ir knygynas – jie galės funkcionuoti nepriklausomai nuo SEMC. Kūrybinės zonos dalijasi bendru kiemu su galerijomis, archyvu ir dirbtuvėmis – taip užtikrinama bendradarbiavimo, patirties ir įgūdžių mainų galimybė. Antrajame aukšte projektuojamos konferencijų, renginių erdvė, interaktyvi parodų erdvė ir administracijos patalpos. Trečiasis aukštas skirtas pastovių ir laikinų ekspozicijų erdvėms.

Vidaus patalpų apdaila parenkama priklausomai nuo jų funkcijos – nuo esamų mūro sienų nuvalomas tinkas, eksponuojamos plytos. Ekspozicijų erdvėse parenkama neutralesnė, netgi asketiška apdaila, leisianti „kalbėti“ eksponuojamiems darbams. Salių grindų danga – šlifotas architektūrinis betonai, naujai formuojamos sienų angų perimetras – metalas. Ekspozicijų erdvių natūralus apšvietimas projektuojamas, pro tūrinius stoglangius, orientuotus į šiaurės pusę.

Projekto sprendinių įgyvendinimo etapai, eksploatacijoje, logistikos koncepcijos kaip ir numatyta konkurso sąlygose, projekto įgyvendinimas skaidomas į du etapus. Pirmuoju etapu įrengiamos visos programoje numatytos patalpos. Tokiu būdu, pabaigus pirmąjį etapą SEMC su įgyvendinta programa galės pilnai funkcionuoti.

Projekto pasirinktas klasikinis planavimas aplink vidinį kiemą kartu užtikrinantis nepriklausomą kavinės ir knygyno aptarnavimą, privažiuojant iš Respublikos gatvės pusės. SEMC darbuotojų cirkuliacija ir aptarnavimui skirtos patalpos atskirti nuo lankytojų srautų, privažiavimas prie tarnybinės rampos ir keltuvas numatyti iš Topolių alėjos.

Projekto pritaikyta eilė tvarumo aspektų. Visų pirma, praktiškai nenumatomi griovimo darbai, pritaikomos esamos struktūros, išmaniai panaudojant jų privalumus: pavyzdžiui, „Garso“ mūro sienų terminė masė - teigiamas veiksnys vidiniam klimato balansui. Numatomi du temperatūriniai režimai: vidinis kiemas nešildomas (palaikoma +5oC šaltuoju metų laiku), kitose patalpose užtikrinama norminė temperatūra pagal HN. Optimizuotas šildymas, vėdinimas ir klimato kontrolė, vidinio kiemo šiltesnis oras naudojamas rekuperacinės sistemos efektyvumui didinti. Naudojamos patvarios ir ilgaamžės medžiagos: keramika, cinko skarda, stiklas, betonai, akmuo. Projekto sprendiniai – planas ir parinktos konstrukcijos – universalūs, atviri plano, funkcijos ir renovavimo kaitai ateityje. Naujo pastato užimamas plotas leidžia svarstyti galimybę skaidyti sklypą ir vakarinę dalį esant poreikiui parduoti ar papildomai užstatyti, tokiu būdu pritraukiant lėšų ar plečiant centro veiklą. Šis sprendimas veiktų ir kaip energijos injekcija per miesto audinio tankinimą.

Galiojančių teritorijų planavimo dokumentų sprendiniai

2008 m. gegužės 23 d. Panevėžio miesto istorinė dalis įrašyta į Lietuvos Respublikos Kultūros vertybių registrą (unikalus KVR kodas 31872). Parengtas ir Panevėžio miesto savivaldybės tarybos 2013-08-29 sprendimu Nr. 1-247 patvirtintas Panevėžio miesto istorinės dalies teritorijos ir apsaugos zonos ribų nustatymo bei tvarkymo specialusis planas. Atlikti jo sprendinių pakeitimai Panevėžio miesto bendrojo plano keitimo metu (2016, 2017 m.). Projektuojama teritorija priskirta T2 – tausojamo naudojimo - Miesto perimetrinio užstatymo ant istorinių bei naujai suformuotų užstatymo (raudonųjų) linijų režimo zonai. Teritorijoje esantiems kitiems pastatams taikomas reglamentas b4: rekonstravimas ir nauja statyba leistina teisės aktų nustatyta tvarka parengus ir suderinus projektinius pasiūlymus, naudojamos tradicinės fasadų apdailos medžiagos ir spalvos. Teritorijos tvarkymui ir žemės darbams galioja reglamentai c3 ir d1, nurodantys maksimaliai saugoti esamą reljefą, mažąją architektūrą įrengti pagal funkcinę būtinybę, nesumenkinti ir neužgožti vertingų statinių (t.t. NKV) bei nustatytų teritorijos vertingųjų savybių 2018-02-22 priimtas Panevėžio miesto savivaldybės nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos vertinimo tarybos aktas

Nr.PN-RM-18/3, kuriuo patikslinti vietovės apskaitos duomenys. Rekonstruojamas pastatas priskirtas teritorijoje esantiems kitiems statiniams, gretimas pastatas Kranto g. 19 – vertingųjų savybių požymių turintiems objektams, Kranto g. 21 – kultūros paveldo objektas (Upytės pavieto ir pilies teismo archyvas, unikalus KVR kodas – 10467). Pažymėta saugoma Topolių alėjos trasa, tačiau saugomų išsklotinių projektuojamoje teritorijoje nenustatyta, pati teritorija priskirta pakitusioms, nesusiformavusioms urbanistinėms struktūroms.

Pagrindinis projektuojamoje teritorijoje galiojantis teritorijų planavimo dokumentas – Panevėžio miesto teritorijos bendrojo plano keitimas (T00079711), patvirtintas Panevėžio miesto savivaldybės tarybos 2016 m. lapkričio 24 d. sprendimu Nr. 1-408. Iškilus prieštaravimams tarp Specialiajame plane nurodyto pastatų aukščio ir stogo formos, nurodyta vadovautis BP keitimo sprendiniais (Panevėžio miesto savivaldybės administracijos 2018-04-23 raštas Nr. Nr. IS- 2035 (26.1)).

BP keitimo sprendiniuose projektuojama teritorija yra priskirta Centro zonai, kurioje nustatytas maksimalus užstatymo aukštis aukštais – 5, didžiausias leistinas užstatymo intensyvumas 1.2 (iki 30% teritorijos gali būti didinamas iki ≤ 3 , esant viešojo intereso prioritetui). Konkretūs reikalavimai pastatų architektūrinei išraiškai nenustatyti, nurodyta, kad "Kultūros paveldo saugos aspektu Panevėžio siluetai keltini tik bendrieji darnaus mastelio, subalansuotos architektūrinės erdvinės kompozicijos reikalavimai".

Siūlomi SEMC projektiniai sprendiniai atitinka teritorijoje galiojančių teritorijų planavimo dokumentų reikalavimus:

- Neviršijamas maksimalus užstatymo aukštis aukštais (leistinas 5, proj. – 3);
- Neviršijamas didžiausias leistinas užstatymo intensyvumas (išpildoma pagal techninę užduotį);
- Apdailai naudojamos tradicinės, Panevėžio miestui istoriškai būdingos apdailos medžiagos ir spalvos – lygi skarda, plytos;
- Maksimaliai saugomas esamas reljefas, neužgožiami vertingi statiniai ar vietovės vertingosios savybės);
- Kuriama subalansuota ir atitinkanti mastelį architektūrinė kompozicija.

368837

Glaustas projekto aprašymas

Stasio Eidrigevičiaus menų centras projektuojamas Panevėžio istoriniame centre, per pastaruosius du šimtmečius patyrusiame ne vieną transformaciją. Urbanistinė SEMC koncepcija įkvėpta miesto daugiasluksniškumo, ji atspindi vietos dvasią ir savitą urbanistinę logiką, išreikštą ikikarinio smulkaus mastelio ir didelių sovietmečio pastatų kontrastu. Vertinant praeitį, projektu visgi orientuojamasi į ateitį ir miesto vystymąsi – SEMC pastatas reprezentuoja šiuolaikinę kokybišką architektūrą ir „stasiškumą“, subtiliai išsiskiria miesto audinyje.

Esamas rekonstruojamas pastatas yra išdėstytas erdviame sklype, tačiau jam trūksta šiuolaikinės kokybės ir atraktyvumo. Atsižvelgiant į esamą tankį, želdinius, koncentruojamas kultūrinės funkcijas ir kitus patrauklius objektus, siūloma Kranto gatvę paversti pagrindiniu pėsčiųjų pateikimo keliu nuo miesto centro pusės. SEMC erdvės landšaftas kuriamas taip, kad ne tik kvieštų užėiti į vidų ir įkvėptų domėtis menu, tačiau taptų ir gyvybinga viešąja erdve laisvalaikio leidimui grynai ore bei jungtimi tarp istorinių Kranto ir Respublikos gatvių ir kitų viešųjų erdvių.

Pastato architektūra ieško dialogo su aplinkiniu kontekstu per istorinį mastelį, tradicinių medžiagų naudojimą, pridėdamas tai, kas būtina naujam šiuolaikiniam multifunkciniam pastatui. Naujojo SEMC architektūros koncepcija išplės esamą „Garso“ visuomeninę infrastruktūrą, išsaugodama jo pagrindinę struktūrą. Pats statybos procesas atspindės menininko kūrybines strategijas ir procesus – naujas plieninis konstruktyvas „pakabins“ esamas sienas ir leis jas „karpyti“, atverti miestui ir pasiūlyti įvairias funkcijas. Buvusi kino salė tarsi išverčiama išvirksčiai ir tampa vidiniu dengtu kiemu. Taip išsaugomas tam tikras egzistuojančio fizinio lygmuo, aplink kurį vyks SEMC gyvenimas ir kartu suteikiama nauja kokybė Panevėžio žaliųjų erdvių tinklui. Vidinė projekto programa apima ekspozicijų ir renginių, konferencijų erdves, archyvą, kavinę ir kitas paslaugas.

Pastato architektūrinė išraiška tampa ir platforma „stasiškumui“ bei miesto vietiniam identitetui išreikšti. Pagrindinė fasadų apdailos medžiaga – cinko skarda. Ji tarnauja kaip „popierius“, ant kurio bendradarbiaujant su menininku bus išbaigta savita grafika. Keraminių plytelių danga atspindės miesto potencialą ir kartu suformuos mozaikos sieną. SEMC (ir miesto) simboliais taps virš jo iškylantys meninių formų fasado fragmentai – žymekliai.

368837

Short project description

Stasys Eidrigevičius Arts Centre (SEMC) is located within Panevėžys historic centre. Thus, the urban idea of this proposal is inspired by multi-layered character of the city, it reflects genius loci, local urban character, determined by the contrast between small private and large Soviet urban scale. While respecting the past, it looks toward the development of the site – the SEMC building represents the quality of contemporary architecture and artist's spirit ("stasiškumas"). Urban density, human scale, green spaces, clustered public and cultural functions suggests Kranto street as a main pedestrian access route to the site from the city centre. The existing building is located on a spacious site which lacks contemporary urban qualities. The landscape around the new SEMC building is organised in a way not only inviting to visit the building but also to become a lively public outdoor space.

SEMC architecture seeks dialogue with local context through the reinvention of historical scale and traditional materials. New building will extend existing civic infrastructure of the old Garsas cinema while preserving its main structures. The building process itself will reflect artist's creative strategies and procedures – the new steel structural frame will suspend the cinema's main walls while allowing opening it up to the city and inviting diversity of uses. Former cinema hall turned inside out will become a covered courtyard and add a different quality to the overabundance of green public spaces of Panevėžys. The new program is sequenced around the existing volume and includes exhibition spaces, conference hall, forum, archives and other public conveniences.

SEMC architecture also serves as a platform to express both „stasiškumas“ and local identity. Zinc metal panels cover the facades as paper sheets and the graphics of the seams will be designed alongside with the artist. Ceramic tiles form a mosaic wall. Finally, elevated facade fragments of artistic shapes will become the symbol and landmark of the SEMC and the city.